

Ἄλλ' ὄχι μὴ θρηνήσητε.. Τὸ μέλλον εἶνε ἀδηλον.
Παρηγορήσατε τὸν ἀτυχῆ ὑποψήφιον, ὃ ἐκλογεῖς τῆς
Ἀττικῆς, συρρεύσατε ἄθροισ εἰς τὴν κάλπην του καὶ δότε
ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν ψῆφόν σας. Ἄς ἱκανοποιηθῆ τοῦλάχιστον
διὰ τῆς ἐνδειξεως τῆς ἀγάπης καὶ τῆς συμπαθείας σας.
Σώσατέ τον ἐκ τῆς ὀδύνης, σώσατέ τον ἐκ τῆς θλι
ψως. Τὸ σύνθημά σας ἄς εἶνε, ὃ ἐκλογεῖς Ἀττικῆς καὶ
Βοιωτίας Salus RYRULI SUPREMA LEX ESTO !

Ἡρώδης ὁ Ἀττικὸς

ΩΔΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΗΛΙΟΝ

Ἦλιε, στολίδι τ' οὐρανοῦ,
Προστάτα . . . ἀνωγύμου ἐταιρίας,
Ἦλιε, ὄργανον τοῦ Πύργου τοῦ κλεινοῦ
Κ' ἐπόπτα τῆς τοῦ σύμπαντος... μωρίας,
Ἦλιε, ποῦ φῶς μᾶς χορηγεῖς
Ἄλλὰ καὶ ζέστην ἀμετρον μᾶς δίνεις,
Π' ἀκόλουθος ἐτάχθης τῆς Αὐγῆς
Καὶ ἀντικαταστάτης τῆς Σελήνης,
Ἦλιε, ποῦ εἶδες τὴν θανὴν
Τοῦ θείου φιλοσόφου μας Σωκράτους
Καθὼς καὶ τὴν ρεμούλα τὴν δεινὴν
Ποῦ στά ταμεῖα ἔγεινε τοῦ κράτους,
Ἦλιε, ποῦ εἶδες τὸν στρατὸν
Τῶν Πρώσων στὸ Παρίσι νὰ ὀδεύη,
Ὡς καὶ τῶν Ἀθηνῶν τὸν ἐκλεκτὸν
Γεράνιο καὶ βρύα νὰ φυτεύη,
Ἦλιε, ποῦ εἶδες τοῦ Ἰησοῦ
Τὴν σταύρωσιν στὸν τόπον τοῦ Κρανίου,
Ποῦ ἔστηψες τὴν νίκην τῆς Ἰησοῦ
Καθὼς καὶ τῆς ἐβδόμης Ἀπριλίου,
Ἦλιε, ποῦ ξηραίνεις τὰς πηγὰς
Ἄλλὰ καὶ νεροουλιάζεις τὰ μυαλά μας,
Π' ἀκοῦς τῶν βουλευτῶν μᾶς τὰς κραυγὰς
Καὶ βλέπεις τὰ καλὰ καὶ τὰ κακὰ μας,
Ἦλιε, μὲ ἐκλειψὶν μισὴ
Μεθαύριον τὸ πρόσωπόν σου σκέπεις !
Ἦλιε, βαρέθηκες καὶ σὺ
Τὰς τόσας πλειὰ μωρίας μᾶς νὰ βλέπης !

Δὸν μαι χῆτο

Η ΕΚΤΑΚΤΟΣ

Φρικώδης κωλυσιεργία,
ἐνοστάσεις γὰρ τὴν ἀπαρτία,
χιλιάδες δυὸ ἐπερωτήσεις,
περὶ ἀέρων συζητήσεις,
ὀλίγοι λόγοι τοῦ Ἠγέτου
μὲ στάσιν κ' ὕψος Περικλέτου,
ἀναίδεια μὲ τὸ τσουβάλι,
ἀσυνταξία περὶ μεγάλη,
ἀφόρητος ἀνοησία,
φευγάλα εἰς τὴν ἐργασία
κ' ὅ,τι ἄλλο κάνουν οἱ τρελλοὶ
σημαίνει : **Ἐκτακτὸς Βουλῆ.**

ὑπειζυγόμενος

— Καὶ ποῦ περῆς τῆς βραδείας σου ;
— Πλεισμένη σὲ σπῆει μου.
— Γιατί ;
— Γιατὶ εἰς τὰ κεντρικὰ μέρη σὲ σκοπῶ-
νουν, εἰς τὰ μισοκεντρικὰ σὲ ἔξαφαι-
νοῦν καὶ εἰς τὰ ἀπόκετρα σὲ κλέπτουν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΜΗΤΣΑΚΗΣ

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἡ ἡμετέρα πόλις ἐκήδευσε μετὰ
συγκινήσεως τὸν Δημοσθένη Μητσακὴν μίαν ἐκ τῶν πε-
ριέργων ἐκείνων προσωπικοτήτων αἰτινες ὁσημέραι ἐκλεί-
πουσι ἀρ' ἡμῶν, περιέργων δὲ ὑπὸ τε τὴν ἐποψιν τῆς
ἰδιαρρυθμίας τοῦ χαρακτῆρος, τῆς δράσεως ἐν τῷ σταδίῳ,
ὅπερ ἠκολούθησαν, καὶ τῆς ἐν γένει βιώσεως αὐτῶν.

Ὁ Δημοσθένης Μητσακὴς ἔχων μόρφωσιν ὄχι τυχοῦ-
σαν, ἔστρεψεν ἐνωρὶς τὰ βλέμματά του εἰς τὸν κύκλον
τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας, ἧς ἐγένετο δραστηριότατος καὶ
ἐντιμώτατος θεράπων. Καὶ πᾶσαι μὲν αἱ ἄλλαι ὑπηρεσίαι
αὐτοῦ ἐν τῷ κλάδῳ τούτῳ οὐδεμίαν θὰ εἶδον ἀφορμὴν εἰς
τὴν ἐλληνικὴν κοινωνίαν νὰ γνωρίσῃ τὸν Μητσακὴν ἄλ-
λως ἢ ὡς τίμιον καὶ εὐσυνείδητον ὑπάλληλον, ἢ ἐν Ἀβυσ-
σινίᾳ ὁμῶς ἀποστολῇ αὐτοῦ ὡς προξένου τῆς ἡμετέρας
χώρας ἐνωρὶς κατέστησε γνωστὸν τοῦτον οὐ μόνον ἐν Ἑλ-
λάδι, ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς αὐτῆς.

Παρὰ τῷ Βασιλεῖ Ἰωάννῃ τῆς Ἀβυssiνίας τυχὼν πρῶ-
τος τῆς ἐξαιρετικῆς τιμῆς ν' ἀντιπροσωπεύσῃ τὸν ἡμέ-
τερον Ἠγεμόνα κατάρθωσεν οὐ μόνον αὐτὸς ἀτομικῶς ν'
ἀποκτήσῃ τὴν ἀπειραν τοῦ Βασιλέως ἐκείνου ἐμπιστοσύ-
νην, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐμπνεύσῃ αὐτῷ τοιοῦτον ἔρωτα, τοιαύ-